

Dominica prima Aduentus

Eustachio et uxore. ut habeat in vita patrum. In regnum celorum vim patit. Matth. xii. qd pot capere capiat. Matth. xix. Ergo ite vos peccatores pro penitentiâ ad castellum quod contra vos est. Deo gratias.

Sermo quintus.

Dixit Iesu nos de somno surgere. Ad Rho. xiiij. et in epila et. Pro huius verbi declaratio et predicande materie introductio et sciendum qd in sacra scriptura status mortalis peccati dicitur dormire. Quidam enim homo est in peccato mortali dormit. tadiu dormit duplice ratione. Prima. quia sicut ille qui dormit nihil operatur. nec lucrat aliquid sic nec persona que est in peccato mortali nihil operatur meritorie. quia gratia est principium merendi remotum. charitas vero proximum. iij. scđ. dist. xxx. Et talis caret utramque. quia licet possit facere multa bona opera de genere. quia peccatum mortale non affert homini liberum arbitrium ex illis opibus nihil lucrat per gloriam paradisi. Licet enim ex ipsis lucres bona tempalia. scđ sanitatem filios. honores diuitias. et ex illis meret exire de peccato mortali aliquo modo dispositiue. ut dicit scđ Tho. in. iiiij. vi. xv. q. j. ar. iij. q. iiiij. et. iij. p. q. lxxix. ar. vj. In quod homo sentit se in peccato mortali non debet dimittere opera bona. sed magis augmentare. sed non sunt lucrativa glorie. quia quoniam in sero mortis homo venit ad copotum cum christo. ipse dat retributionem solu per bonis operibus factis in statu gratus. quia erunt viua per charitatem. Et secundum scđ Tho. ibidem. sed de bonis operibus factis in statu culpenihil retribuet. quia sine charitate facta sunt. quod moria. et per consequens nullo modo meritoria. ibidem et. quia ita in hoc modo ipse dedit retributionem per illis propriebus dicebat christus. Non habete in me et ego in vobis. quia quod manet in me et ego in eo hic fert fructum multum. quia sine mente his potestis facere. scđ meritorie. Joh. xv. Pro dictorum intelligentia nota differentiâ inter opera viua. mortua et mortificata. Hoc illa opera hominis proprie dicuntur viua. ut dicit scđ Tho. iij. scđ. dist. xiiij. q. ij. ar. iij. q. ij. que hominem ad eternam vitam producere possunt. quia omnia illa dicuntur vivere que habent debitam operationem vel effectum. et illa que permanet hac dicuntur mortua sicut dicitur aqua viua que est in impetu fluendi. prius aut effectus humanae operum est quod per ea homo ad ultimum finem humanae vite perveniat. scđ beatitudinem. Idem dicit scđ Tho. iij. pte. q. lxxix. arti. iij. sic igit opera viua dicuntur que sunt et sunt cum charitate. sed illa opera hominis dicuntur mortua que hoc faciendi prætem non habent et que sunt sine charitate. dicit enim scđ Tho. iij. pte. q. lxxix. arti. vij. in so. ad scđm. quod opera de genere honorum sine charitate facta dicuntur mortua propter defectum charitatis et gratia sicut principium. Sed opera hominis dicuntur mortificata quod haec

præterea producendi ad eternam vitam amiserunt cum prius eam habuerint. et sic opera mortificata dicuntur que sunt cum charitate. sed non sunt cum ea propter sequentes peccatum mortale. Et ideo opera bona ex charitate facta in eo qui gratiam habet viua sunt. In eo autem qui gratia caret. opera non ex charitate facta mortua sunt. opera autem propter charitate facta in eo quod gratiam dimittit per peccatum mortificata sunt. quia peccatum sequentes impedit quod homo per illa opera non possit ad vitam introduci. hec sancit Tho. iij. scđ. dist. xiiij. vbi supra. Nota etiam hoc secundum Tho. iij. parte q. lxxix. ar. vj. quod a peccatis aliquod dicitur mortuum dupliciter. Uno modo effectiue. quia scđ est causa mortis et hoc modo peccatum sive opera peccati dicitur opera mortua. Et in illud ad Hebrew. Sanguis Christi emundabit conscientias nostras ab operibus mortuis ad seruendum deo viventi. ad Hebrew. ix. Alio modo dicitur opera mortuum priuatiue. quia scđ caret vita spirituali que est ex charitate per quam anima deo coniungitur ex quo vivit sicut corpus per animam. et sic operatio sine gratia dicitur opus mortuum. Et per hunc modum etiam fides que est sine charitate dicitur mortua. Et in illud Iacob. ii. Id est sine operibus mortua est. Querit scđ Tho. in. iiiij. dist. xv. q. j. arti. iij. q. iij. utrum opera extra charitatē facta sint alicuius boni meritoria saltem temporalis. Ad quam questionem respondet. quod opera extra charitatē facta non sunt meritoria ex condigno. neque aeterni. neque temporalis alicuius boni apud deum. Dicit enim Augustinus. quod per opes non est dignus pane quo vescitur. sed quia divinitus bonitatem decet ut vobisque dispositionem inuenit perfectionem adiiciat. Ideo ex merito pergrue dicitur aliquis merendi aliquod bonum per opera extra charitatē facta. Et secundum hec opera ista valent ad triplex bonum scilicet ad temporalium cōsecutionē. ad dispositionē ad gratiam. et ad assuetudinem honorum operum. Concordat dominus Albertus in. iiiij. dist. xiiij. et. xv. Concordat etiam cum dictis Raymundi. Quia tamen hoc meritum non proprium meriti dicitur. ideo magis concedendum est. quod homini opera non sint alicuius meritoria quod per se sint. hec scđ Tho. vbi supra. De hoc etiam scđ Tho. iij. pte. q. lxxix. ar. vj. in so. ad tertium. Itē. iij. scđ. di. xxvij. ar. iij. in corpe dicit sanctus Tho. quod opera bona a dono gratiae facta permissio sibi proportionata non careret. Constat enim quod habitudine ad gratiam. et secundum etiam quod honestates et pulchritudinem habent. in quibus precepit eorum permisum consistit. Et aliqua etiam per accidentes causant ut honorum tripalium affluentia aut aliquid homini. quod frequenter ut dicit Gregorius. De in hoc modo remunerat quod premium future glorie non meretur. ut sic nullum bonum irreminatur inueniatur. Hoc ille. Se cuida vero. quod sicut persona quod dormit nullum habet sentimentum. nec videt nec audit. nec odorat. nec tangit. quod oculi potestate sensitum et intellectum sunt ligate. Ita de persona que est in statu peccati mortalis totum sentimentum rerum spiritualium prodidit. Iz sens-

tat sapores rerū tempaliū. tñ nō videt piculum
in quo ē ppter peccatū. nec audit deū p veram
obedientiam ad ei' mādata. nec odorat p deuo/
tionē. nec tangit p penitentiā. nec gustat p com/
munionē. De his quere pma scde. q. lxxxv .ar.
ij. Animalis hō nō sentit ea que spūs dei sunt. s.
ad Lox. ii. Viḡ psona que in pctō mortali est ni
hil lucrat meritorie nec sentit res spūales. ḡ dor
mit. patr̄ rō q̄ stat̄ peccati mortalis dic̄ dormi
re. Ideo sicut homī qui diu dormiuit dicit̄. surge
qua diu dormiuit. ita dicit ap̄ls cuiusbet pctō/
ri. Surge q̄ dormis et exurge a mortuis et illumi
nabit tibi xp̄us. ad Eph. v. Nota exurge a mor
tuis. i. a peccatis mortalib̄. Et illuminabit tibi
xp̄s. Quare dicit tibi et nō te. Nōdeo. regula est
genera s̄ sacre scripture. q̄ vbi videt̄ icōgruitas
ibi est magnum secretū ut hic. quia plus est illu
minare homini q̄ illuminare hoīem. verbi grā.
Deus illuminat sole. sed nō illuminat soli. i. non
dat sibi lumen ad utilitatē sui. sed ad utilitatem
nostrā. ita multi sunt illuminati a deo de magna
scientia vel de magno intellectu. sed nō ad utili
tatem suā. sed ad deceptionē aliorū. H̄z q̄n d̄ sci
entia seu in tellectu scūtse bñ regere in saluatio
nem aliorū et ipsorū. tūc de illuminat eis. sc̄z ad
utilitatem p̄priā. Sed videt̄ incōgruitas. Ideo
dicit Greḡ. Indignū vehementē existim̄. vt v
ba sacri eloquij restringā regulis donati. Ecce q̄
re dicit illuminabit tibi xp̄s. i. ad utilitatē tuam.
Ideo dicit thema. Hora est iā nos. quia iam cla
ritas solis iusticie oris in officio ecclie. pater the
ma. Inuenio q̄ decē sunt fūanda et fienda i sur
gendo a somno peccati mortalis q̄fūt et fūant i
surgedo a somno corpali nocturno. in quo hō fa
cit cōiter decē. Primo hō ap̄it oculos ad viden
dum que hora ē. et si ē dies dicit hō. O surgam
quia dies est clara. Ita ille q̄ dormit in peccatis
debet primo ap̄ire oculos p pctōrū cognitionem
et piculi in quo ē. Cognitio ē p̄m' act' in omnibus
operationib̄ que sunt electiue. quia electio in ho
minibus sequit̄ inq̄stionē et p̄supponit cognitio
nem. vt dicit sc̄us Tho. s. sc̄p. di. xlj. ar. s. in sol.
ad p̄mū. Est em electio actus voluntat nō abso
lute. sed in ordine ad intellectū ordinantē. Actus
aut̄ voluntatis cognitionē p̄supponit eo q̄ volun
tas de se ceca est et mouet ab intellectu p̄sentan
te sibi suū obiectū specificatiue. licet etiā volūtas
moueat intellectū quo ad exercitiū act'. q̄n religi
osus ap̄it oculos recognoscēdo se dicit. O miser
et tot anni sunt q̄ sum in ordine et c̄. mō ap̄it ocu
los. Idē de clero dissoluto. Idē de xp̄ianis q̄
solo nomine dicū xp̄iani. s̄ nō regūt se bñ diui
na p̄cepta. sed luxta eozū sentimentū. Ecce h̄ ap̄i
tio oculorū spūalū. Jō dauid post q̄ ap̄it ocu
los et cognovit statū peccati. et piculū in quo erat
dicebat deo. Ampli laua me ab iniqtate mea et
a peccato meo mūda me et c̄. et allegat rōnē dices

Q̄m iniquitatē meā ego cognosco et c̄. ps. l. Ecce
q̄o tenebat oculos aptos. Ita debet facē q̄libz
pctō cogitando suā malā vitā quā tenuit. H̄e
cūdo homo in lecto erigit se q̄si sedēdo. Ita qui
surgit a pctō debet erigi p p̄tritionē. qui sedet in
lecto est erectus. s. a cingulo sup̄. sed iacet infe
rius. Ita p̄tritio vera importat duo. p̄mo dolo
rem et displicentiā de peccatis. iā iacet basse. se
cūdo p respectū ad deū quē offendit mō ē erectus
quia si dolor vel displicētia pctōrū venit respe
ctu mūdi fame vel piculi nibil valet. totus iacet
basse in terra. oportet q̄ displicētia sit respectu
dei tūc est cōtritio. de hoc. iii. sc̄p. di. xvij. Ita fa
ciebat ille rex Ezechias di. Recogitabo tibi om
nes annos meos in amaritudine anie mee. Isa.
xxxvii. Nō tibi. nō dicit mūdo famenec piculo
sed tibi. Jō q̄n hō recordaf de peccatis debet p
cutere pectus eleuādo oculos versus celū dicen
do. Tibi soli peccaui dñe miserere mei. H̄er
tio induit camisia et ceteris indumentis. Ecce pro
positi boni assumptio. Firmū em̄ p̄positū in bo
num nō ē sine indumento diuine grē. quia hoc nō
est sine pfecta p̄paratione ad grām que est simul
cum infusione grē et meref gloriā et nō gratia. q̄
iam habet. s. sc̄de. q. cxij. arti. ii. ad p̄mū. Si em̄
voluntas p̄mp̄ta est s̄m illud q̄ h̄z accepta ē nō
s̄m id quod nō habet. ii. ad Lox. viij. Ille ytu
tes sunt alia indumenta. dic vt videbis expedire.
Jō ap̄ls. Induite vos sicut electi dei sancti et di
lecti viscera misericordie benignitatē. humilitatē
modestia. pacientia supportates inuicē. ad Col.
ii. H̄ Quarto a electo recessit. Ecce recessit a ma
la societate et ab occasionib̄. de h̄ pulchre vide
sc̄m Tho. sup Matt̄. ii. ca. Alter p̄positū ab
sc̄ndi a pctō nō est pfectū nec firmū. Ideo dicit
sc̄p. Salua aiam tuā noli respicere post tergum
tuū nec stes in om̄i loco circa regionē. sed in mō
te saluū te fac ne et tu simul pereas. Ven. xix. Jō
recedite statim quia si modo p̄ponitis nō pecca
re. quia estis modicū deuoti. tñ post prandiū v̄
cenam habita occasione peccabit. idē etiā poe
tal h̄ dicit. q̄ nocitura tenes q̄uis sint cara relinq
H̄ Quinto sputa et hmōi emittunt̄ ppter ebulli
tionē stomachi. Ecce oris cōfessio que vere non
est nisi spuere flegma putridū de peccatis. Sic
aut̄ purificat̄ stomach̄ nr̄e cōsciētie. Autoritas.
Si cōfiteamur pctā nr̄a fidelis et iust' est deus ut
remittat nobis pctā nr̄a et emūdet nos ab omni
iniquitate nr̄a. s. Joh. s. H̄ Sexto calciat̄ homo
Ecce iniuriarū remissio. Qui incedit discalciat̄
statim sentit punctiōes lapidū et spinarū. sec' q̄n
hō incedit calciat̄. qui nō sentit se de iniuriis ad
vindicandū. sed totū remittit talis calciatus ice
dit. H̄ ille q̄ indignat̄ et querit vindictā nec vult
dimittere in cedit discalciat̄. Jō dicit scripture
sc̄a. Om̄is iniurie primi ne memineris. et nihil
agas in operib̄ iniurie. Eccl. x. Jō calcia te per

Dominica prima Aduentus

bonam patientiam iniurias remittendo. iuxta illud
statute calciati pedes in preparatione euangelij paci
ad Eph. v. **I**n septimo cingit ho. Ecce hic de
bitorum restitutio. Quidam incedunt sine cinctura. s.
amplos ventres portantes in magnis pompis et
vsluris de bonis alterius que habet per vsluras ra
pinas. calunias et c. Ideo oportet se cingere strin
gendo se cum bonis suis de bono iusto. restituendo
omnia alia de malo et iniusto. Autoritas Red
dite omnibus debita. nemini quicquam debeat nisi ut
in iuvicem diligatis et c. ad Rho. xiiij. Nullus debet
se ampliare in bonis alienis. Ideo dicit christus
Sint lumbi vestri pincium. et lucerne et c. Lu. xiiij.
Lucerne ardentes sunt opera meritoria que non ar
dent quam diu homo retinet bona alterius iniuste.
In octavo manus lauant. Ecce elemosynarum
largitio quoniam facta est restitutio de hoc quod sup
est de bono iusto homo facit elemosynam quoniam mu
dat et purificat animam a peccatis. Autoritas. Quod
superest date elemosynam et ecce omnia munda sunt
vobis. Lu. xij. **N**ono manu applicant ad ali
quod opus. Ecce spiritualis oratio que de communione
cursu debet fieri eleuatis manibus sursum quasi
diceret. domine paup sum. Ideo leuo manu dextera /
ram. ut detis mihi spiritualia. Et sinistram ut detis mi
hi bona temporalia. Volo viros orare in omni loco
leuates puras manus sine ira et discrepatione. s.
ad Timoth. iiij. **V**ecimo et ultimo cibus sumi
tur hora prandii. Ecce eucharistie communio in
qua anima reficit et recreat. qui recipit christum
qui dat vitam gratiam et vitam glorie. Ideo dicit ipse.
Accipite et manducate hoc est corpus meum. s. ad Co
rinth. xij. Qualiter debet accipi ostendit ibidem cum
dicunt. probet autem se ipsum homo. et sic de pane illo
edat et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit
indigne iudicium sibi manducat et bibit. Ita dicit
glosa Amb. Ita punies ac si christum pro priis mani
bus interficisset. Ecce quoniam debemus surgere a som
no peccati mortalis. propter hoc dicit thema. Ho
ra est iam nos de somno surgere. Deo gratias.

Hermes sextus.

Processit dies
naut appropinquabit ad Roma. xiiij.
Thema propositum et etiam tota epistola
declarant nobis finem mundi esse de pro
pinquo ut nullus ponat in ipso spem nec amore
suum. Quia quoniam homo scit quod domus sit antiqua
et minima ruinam nullus nisi stultus vult in ipsa
remanere ad habitandum. Idem de naui antiqua
ad nauigandum. Ita est de domo huius mundi
antiqua et ruinosa ideo nullus nisi sit stultus de
bet ipsum appetere nec diligere nec in nauibus vite
nauigare. Sed ut materia presentis sermonis sit
deo acceptabilis et gratiosa et nobis utilis et pro
ficia. Salutem ergo maria. **M**ox processit et. Pro
bui verbi declaratione et materie predicande in/

troductio sciendū est quod in diversis locis sacre
scripture repīt. quod vita huius mundi dicitur nocte re
spectu vite paradisi. **H**oc declaratur per tres p
ortiones. scilicet solis. lune. et iesu christi. Luna ha
bet claritatem. sed sol habet maiorem septempli
citer. ut dicunt doctores et etiam glosa ordinaria
super illud Isa. xxx. Erit lux lune sicut lux solis
et lux solis erit septempliciter. sicut lux septem di
erum. Ex peccato Ade sol et luna perdiderunt mul
tum de claritate. **N**ota tamē fīm sanctum Tho.
in. iiii. dist. xlviij. q. ii. arti. iij. ad tertium. quod pro
babilius dicitur quod illa minoratio luminis ex la
psu primi parentis non est fīm realē luminis de
fectum. sed quo ad vsum hominis qui tantum bene
ficium ex lumine corporum celestium consecutum
est quātū ante fuisset. **N**ec sequitur si lux corpo
rum celestium minorata non est in homine peccā
te quod realiter non sit augenda in eius glorificatiōe
quia peccatum hominis non immutavit statū univer
sali cum etiam homo prius et post habuerit ani
malem vitam que motu et generatione creature
corporalis indiget. sed glorificatio hominis sta
tum totius creature corporalis immutabit. ideo
non est simile. unde tunc facta fuit luna ut pesset
nocti. Gen. i. et in resurrectiōe erit lux lune sicut
lux solis. Isa. xxx. si tamē non peccasset. tamen com
modum habuisset ex lumine lune sicut ex lumine
solis. sed ipsam recuperabunt in iudicio generali.
Sed claritas christi incomparabiliter excedit cla
ritatem solis. modo in hac vita sol et luna dant
nobis claritatem. sed non illuminant celum nec in
fernū. sed celum illuminant a christo. **L**ux illa non
eget sole neque luna ut luceant in ea. nam
claritas dei illuminat eam et lucerna ei est agnus
id est christus. Apocal. xxij. **N**ota lucerna ei est
agnus. id est christus. **L**umen cera est caro que
ad instar cere liquefacta fuit in passione igne amo
ris. bombix albus eius anima mundissima. Lu
men diuinitas sanctissima. **O**bodo fiat ratio. Si
tempus persens illuminatum claritate solis dicit
dies. quātū magis celum claritate christi illumina
tum debet dici dies respectu cuius dicitur dies iste
temporalis dicitur nocte. Ideo quādū anima de hinc
transit et intrat celum inter cetera de quibz mira
tur est de tanta claritate dicens. credebat esse in
die. et eram in nocte recte ad instar noctue que lu
men lune credit esse magnū lumen. sed si posset
videre solis lumen. lumen lune quasi nihil reputaret.
Ita anima nostra modo credit habere magna
claritatem. sed quādū videbit christi cla
ritatem. hec claritas nihil est et potest dicere tunc
anima. **M**ox s. vite temporalis processit. dies autem
appropinquauit. Thema propositum innuit quod fi
nis mudi est ppe. et potest hoc declarari per dece
plagas egypti que fuerunt figura christianitatis.
Autoritas. omnia in figura contingebat illis. scri
pta sunt ad correctionē nostram. in quos fines se